

26 gjør jo den samme Betragtning anvendelig paa Skolelærerne, som man vil gjøre anvendelig med Hensyn til Præsterne. Seg finder det rigtig, at det sker, og skal derfor ikke modsætte mig Uendingsforslaget.

Ordføreren (Pouge): Seg skal fatte mig overmaade fort angaaende de saa Punkt, der nu ere under Forhandling. Seg tror, at naar man ikke vil forbyde Præsterne at modtage Gaver, og den ærede Ordfører for de 8 Forslagsstillere erklærede jo, at det ikke var hans Mening, i det Mindste ved Begyndelsen af hans Foredrag, saa skal man ligefrem sige det i Loven; thi naar det er forbudt andre Embedsmænd ved den almindelige Lov, hvorfor vil man da besvære netop de samvittighedsfulde Præsters Samvittighed, naar det ikke staar i Loven. Ved at sætte Præsterne paa fast Gage og ophæve alt Bederlag for de kirkelige Handlinger, opnaar man jo de to Ting, man vil opnaa, nemlig at de fattige ikke føle sig besværede af disse Afgifter, og det har Meget at sige. Man har Exempler paa, at fattige have udsat at benytte Kirkens Hjælp, hvor de meget kunde ønske den, fordi de ikke have kunnet udrede den almindelige Afgift, der skal betales derfor. Det var en Gang Tilfældet her i Kjøbenhavn, at to Hundrede Ugtefolk, som havde levet uden at være viede, meldte sig, da en Præst tilbød sig at vie dem gratis, og de Indifferentere, de, der ikke ville have Noget med Kirken at gjøre, men som ikke ville melde sig ud af Folketjens, kunne herefter ikke føle sig besværede i nogen Maade af det Sammenhæng, de dog ønske at bevare med Kirken, naar de blive fritagne for at betale for alle kirkelige Handlinger, naar det staar fuldkommen frit, om de ville yde Præsten Noget eller ikke. De, som derimod ønske at bevare det gamle Forhold til deres Præst, skal man ikke formene det, og det tror jeg opnaas ved den Affattelse af Loven, som nu af Udvalget er foreslaet, og som blev vedtaget af det høie Thing ved 2den Behandling. Det første af de ærede Herrers Uendingsforslag, nemlig det under Nr. 6, har jeg ikke tillagt stor Vægt; thi netop en af de Indvendinger, som et æret Medlem gjorde imod det, synes mig at reducere det temmelig betydeligt, idet det kun var Sognekirkehedens Medlemmer, der skulde være fri for at betale disse Attester. Da imidlertid den ærede Minister har fraraadet dette Forslag, skal jeg stemme imod det. Seg glemte før at omtale de to Uendingsforslag under Nr. 25 og 26, som den høitæredede Formand har sat i Forbindelse med dette Afnit. Det første af Forslagene angaar en ren og bar Retelse af Noget, der var blevet staaende i Udsket fra tidligere Tid, saaledes nemlig at § 16 skal rettes til § 7, og det andet Forslag, der angaar den sidste Sætning i § 19, er ligefrem en Følge af, hvad der blev vedtaget ved 2den Be-

handling under § 7, saaledes at jeg ikke behøver nærmere at udtale mig derom.

Fallesen: Seg skulde for mit Bedkommende ikke have Noget imod, at Uendingsforslaget, der omhandler de forskjellige Attester, som skulle udstedes i Anledning af Daab, Konfirmation etc., ikke gaar igjennem, naar jeg turde vente, at den ærede Minister vilde sige, at der vil blive givet en vis Regel for, hvad der skal betales for saadanne Attester. Seg skal ikke udtale mig om Grunden, hvorfor jeg ønsker dette, men hvis den ærede Minister vil sørge for, at der for Udstedelsen af den Slags Attester skal gives et vist af ham bestemt eller ved Lov fastsat Bederlag, er der Intet i Veien for, at vi kunne blive enige. Hvad det andet Forslag angaar, da skal jeg ikke nu komme mere ind paa det. Seg skal kun fastholde, at her alene er Tale om i Præstelønningsparagrafen at udelade denne Sætning om Gaver, fordi den dels lægger et Tryk paa Menighedsmedlemmerne og dels giver Præsterne en uberettiget Forhaabning, som let kan lede dem i Fristelse, og det er derfor jeg mener, at denne Sætning skal borttages. Hvorledes Forholdet ellers vil udvikle sig, naar der Intet staar derom i Loven, er et ganske andet Spørgsmaal. Her er ikke Tale om noget Forbud i Loven, her er Tale om at lade det staa hen, men dette, at give en saadan Opfordring til at yde Gaver i selve Lønningsparagrafen og derved antyde, at man fra Statens Side betragter det som en Del af Lønnen, kan jeg ikke finde rigtig.

Audræ: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig at bemærke med Hensyn til det første af den ærede Minister stillede Forslag. Det forekommer mig nemlig, at det staar i Strid med den Maade, hvorpaa jeg hidtil har troet at maatte opfatte et Hovedformaal for nærværende Lovforslag, det er muligt, at jeg deri tager feil, men i saa Tilfælde kunde jeg ønske en Berigtigelse af min Feiltagelse. Seg troede, at Tanken var, at de Vidmed, i Fremtiden skulle gaa ind i de saakaldte kirkelige Fonds og fremdeles have den samme Anvendelse, men nu er det jo sikkert, at i den Skæffe Nar, der er gaaet, siden vi begyndte at indbrage Bispetienderne og sætte Visperne paa fast Gage, har der som en almindelig Statsindtægt, med Hensyn til hvis Anvendelse der aldeles intet Forbehold var gjort, staaet opført under adskillige Indtægter i de forskjellige Finantslove de Tiender, som indkom fra Bispestolene, og paa Kultusministeriets Budget har der staaet opført de tilsvarende Bispegager og nogle andre Tilskud til kirkelige Diener, blandt Andet de tre Poster, som der specielt har været Tale om, og som berøres i Ministerens Forslag. Nu forekommer det mig, at, ligesom det